

UDVARHELYI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona. Egy szám ára 16 fl. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak egész évre 5 korona. — Telefonszám: 14.

Felelős szerkesztő: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora 50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Gépkiallítás Székelyudvarhelyen.

Sz.-udvarhely, okt. 3.

(r.) Szombaton, 10-én nyílik meg városunkban az Országos Magyar Gazdasági Egyesület támogatása mellett rendezendő gépkiallítás. Össze- gyűl és összeül a vármegye gazdaközönsége, hogy megismerkedjék a modern technika vívmá- nyaival, melyeket még a szerényebb igényű szé- kely gazda is birtokán sikerrel alkalmazhat.

Rendkívül szerencsés gondolata volt az Udvarhelymegyei Gazdasági Egyesületnek e gép- kiallítás rendezése és nem kevésbé helyeseljük azon intézkedését, hogy e kiállítással kapcsolat- ban a mi hitelviszonyainkat is ismertetni fogja, melyre Bernát Istvánt, a szövetségi eszme e kiváló harcosát nyerte meg. Mindkét törekvés- ben azt az irányzatot látjuk megnyilatkozni, a mely vidékünk emelését célozza, és egyuttal ellensúlyozza az egyes vidéki központok felszívó hajlandóságát.

Tenni kell már is valamit a vidékért és különösen a Székelyföld legszegényebb megyé- jéért, a mely a hosszú éveken át folytatott té- vesztett kormányzati politika következtében csak közönséges adófizető lón anélkül, hogy évtizedek óta fizetett adója fejében valamit kapott volna, érdekeiért tettek volna, s a haladókor azon talá- nyaival megismertették volna, amelyek által föld- jének termőerejét könnyen fokozhatja.

A vidéki kiállítások, — mint teszem föl, a most megnyíló gépkiallítás, — ha óvatos kör- rütekintéssel rendeztetnek, nemcsak időleges hasznot hajtának, hanem lényegesen elősegítik a gazdasági boldogulást, mert azoknak nemcsak oktató, nevelő hatásuk van, hanem mindig jó hatásuk van arra, hogy a gazdatársadalomban

az összetartozandóság érzületét erősítsék. A mire pedig nagy szükség van. Mert a merkantil érdekközösség megnyilvánul mindenütt, csak a gazda áll magában, elhagyatottan, s ebben a sorsban osztozódik vele itt mindenütt a kis- iparos is, akit nem fűz össze az üzletvilággal semmi fonál sem.

A mostan nálunk rendezendő kiállítás az Országos Magyar Gazdasági Egyesület támoga- tásával jöhetett létre, a mely egyesület hatal- mas, gazdaságtörténelmileg ép úgy, mint az agrárpolitika szempontjából annyira kiemelkedő akciójával minduntalan arról tesz tanubizony- ságot, hogy gazdasági életünk fejlesztésében a neki jutott szerepet kitűnően tölti be.

Az ilyfajta, a mezőgazdaság körébe vágó kiállítások, eddig csak a nagy központban jö- hettek létre, a mely aztán nem is hozhatta meg a várt eredményt, annyival is inkább nem, mi- vel nem volt meg a kapocs, a mely közös érde- keltségbe foglalja össze a gazdaközönséget. Ezt a köteleket teremtette meg az országban a Ma- gyar Gazd. Egylet s ennek visszatükröződését észlelhetjük abban az általános rokonszenven, a melylyel kiállításunk megyénken kívül is ta- lálkozik.

Önzetlenséggel, áldozatkészséggel vesz részt bizonyára a székely gazdatársadalom e kiállítá- son, s e kiállításnak nyoma fog maradni nem- csak azzal, hogy a termelésre, az értékesítésre nézve annyi becses tanulságot fog szolgáltatni, hanem bevéssé székely gazdáink lelkébe ki- törülhetetlenül éles vonásokkal a haladó kor szülte praktikusság.

Tanulni fognak gazdáink e kiállításon. Ins- truktív hatása lesz ennek nemcsak a termelésre nézve, hanem különösen abban, hogy a gazda-

közönség e kiállításon látottak és hallottak ta- nulságai alatt ki fog bontakozni abból a párti- kulárizmusból, mely azt a hitet gerjesztette, hogy a mezőgazdaság nem foglalható olyan közös érdekeltségbe, mint az ipar és kereskedelem, a melynek az erősségét, a folytonos haladását éppen az biztosította, hogy nemcsak egymás közt találta meg a közös érintkezési pontokat, hanem a kozmo- politizmus térfoglalásával a világ minden részé- ből segítséget kapott.

A gazda azonban nem lehet kozmopolita. Azokból a javakból, melyeket a kozmopolitizmus nyújt, a gazda nem részesül, sőt a kozmopoli- tizmus a vele szövetséges kapitalizmussal ellen- sége a gazdának. Kezdi tudni, érezni ezt a gazdaközönség, s éppen ezért keresi az egymással való érintkezést, a miből a közös érdekek fel- ismerése származik, valamint kifejlődik az élet- nek az az ösztöne, a mely az elmerülésnek pil- lanatában támad föl.

E kiállításon, mint említők, Bernát István, e jeles közgazdasági író majd ismertetni fogja a székely nép közgazdasági hitelviszonyait, a mi arról tesz bizonyosságot, hogy a vezető férfiak e kiállításon nemcsak a mezőgazdasági technika haladásával, ennek újabb vívmányaival akarják népünket megismertetni, hanem heresik korrek- tívumait a gazdasági helyzetnek, a mely az egy- oldalú és téves fejlődésből a gazdanépre nyo- masztólag hatott. Ez okból foglalkozik majd a rendezőség e kiállítás keretében olyan közgazda- sági, jogi, közigazgatási és pénzügyi kérdésekkel, a melyek helyes irányításától, becsületes rende- zésétől függ az, hogy a gazda kibontakozhassék az őt most lenyűgözve tartó viszonyokból.

Sokoldalú tehát az a feladat, a melyet a gépkiallítás be fog tölteni. Összehozza nemcsak

A megváltás.

— Irta: *Lengyel Laura.* —

A fiatal ember ideges kedvetlenséggel, sápadt arccal állt a szalón közepén. Ha nem uralkodik emberfeletti erővel minden idegszálán, valószínűleg őfél dühvel csap le a finom kis szalónasztalára, hogy összetörjön rajta minden csecsebecsét, aztán folytassa a dühös pusztítást mindaddig, míg semmi sem marad éppen a szép, lágy, álmodozásra csábító büntanyából.

Csodálatos, de most semmi emléket sem ébresztett benne ez a puha fészék. Pedig mennyi édes, bűnös, drága óra köti hozzá testét s lelkét. A kis oldal- ajtóra nézett, itt szokott belebegni a csodaszép asszony, az imádandó Czeccil. Szinte hallani vélte ruhájának suhogását, érzeni vélte gyors, szakgatott, lázas lélekzetvételét, aztán a forró, szenvedelmes csókot. Máskor az arcza is kigyult, a szeme lángolt az ilyen emlékeknél; most csöndesen megborzosgott: erős, leküzdhetetlen undor fogta el. De miért, Iste- nem, miért?

Talán mert csak tegnap óta kezdett gondol- kodni a dolgokon, mert csak tegnap óta látja szerel- mük hitványságát, nyomorultságát, gyalázatát. Tegnap nyitott rájuk a férj, a jó öreg doktor, éppen mikor az asszony piczi lábainál ült; itt a kicsiny asztal mellett váltottak bűnös, szerelmes szavakat. Abban a pillanatban villant meg elméjében először, hogy ő voltaképpen nyomorult, megvetésre méltó ember. Meg-

rabolt egy másik embert. Elvette tőle legdrágább kincsét: becsületét, üdvösségét, és még elégtételt sem tud érte adni. Elégtétel? Oh, mert ilyen is van ám! A rablónak csak kezébe kell venni a pisztolyt, csak le kell löni azt, a kit meglopott, vagy ha nagylelkű, belesűtheti pisztolyát a levegőbe, és rendben van. A nyomorult, lelkiismeretlen kalóz becsületes ember lesz megint, mert ezt a mindenható társadalom így szankcionálta.

A jó öreg doktor azonban már nem igen vivhat párbajt: keze már reszket, szeme már gyöngye, nem a sok célbalövéstől, hanem az emberfeletti, meg- feszített munkától. Czeccil asszonynak sok kell, nagyon sok. Így negyven év felé már csak szép toálettel, diszes ékszerekkel lehet illuziót kelteni a férfiakban, csak a doktor tudja, hogy ez a varázslat mennyi pénzébe kerül. Hányszor virrasztja át az az éjszakát gondban, miután a nappal már emésztő munkában töltötte. Czeccil asszonynak igaza van, az öreg már nem férj, csak egy szükséges házibutor, egy kenyérkereső masina.

Megállt ott a szalón közepén, hæng nem jött a torkára, köny nem a szemébe, míg a meglepett párt nézte. A fiatalembernek, Zoltay Imrének csak egy gondolata volt; hogy odaugrik az ablakhoz, ki- veti magát rajta, hadd zuzódjék nyomorult bűnös teste szét ott lent az aszfalton. A jó Isten tudja, micsoda bolond gondolatai támadtak, de mielőtt magával végez, szerette volna ennek az áldott jó embernek kezét megcsókolni s bocsánatát kérni. Már egy lépést tett is felé, de Czeccil asszony megelőzte.

Odalépett az urához és édes, bájos mosolygással a doktor vállára tette kezét:

— De Gáspár, rossz Gáspár, így megijeszted az embert! Imre éppen most kérte meg Lili hugod kezét, itt könyörgött előttem térdénállva, de én nem mondhatok neki semmit, míg a té határozatodot nem hallom.

Zoltay bámulva nézett az asszonyra, hogy ő Lilit kérte volna feleségül! Azt a vérszegény, sápadt, hallgatag leányt, kit eddig jóformán észre sem vett. A doktor azonban nem látta a fiatal ember meg- űtközését, hanem egyszerre elhitt mindent. Oh a szív örökös, kiapadhatatlan navitása, melyet csakis a szeretet, a jámborság, a tiszta lelkiismeret táplál, miért is élnek veled mindig vissza?!

Zoltay Imre el akarja venni az ő kis hugát, Lilit, a ki neki a felesége mellett legdrágább a világon, azt a kedves, ártatlan teremtetést, ki oly szerényen, oly igénytelenül, de oly szeretettel járt mindig körülötte? A doktor szemét köny borította el, kitérta karját, magához ölelvén a fiatal embert, s csak ennyit mondott az egyszerű, naiv emberek megható hangján:

— Tegye boldoggá, mert ő megérdemli...

A szép asszony elfintorította az arcát. Az öreg szeme gyöngye volt, de Zoltay jól látott mindent. Mikor egyedül maradtak, az asszony hozzá simult szerelmesen:

— Bajba kerültünk fiacskám, de másként nem lehet segíteni a dolgon. Ne busulj nagyon! Most ugyan mindenesetre meg kell kérned a kis penész-

vármegyénk, de hihetőleg az egész Székelyföld gazdaközönségét, úgy a nagy, mint a kisbirtokosokat, s így társadalmi érintkezést létesít köztük, s megteremti a szolidaritást, tanítást nyújt a modern technika azon vívmányairól, melyek a föld jövedelmezőségének emelését czélozzák, és oktatást nyújt a gazdanép hitelviszonyainak javítására. Így tehát a jelentékeny áldozatkészséggel létrehozott kiállításból közvetlen egyéni haszon senkire sem háramlik, de a közre igenis, már pediglen a mi ennek javára történik, az az ország igazi javát jelenti.

Ez a felfogás vezette a kiállítás rendezőit, s hisszük, ez a meggyőződés fogja vezetni annak látogatóit is. A mi ha sikerülni fog, úgy teljes elismerés illeti azon faktorokat, a kik a mi vidékünk gazdasági életműködését ismervén, áldozatkészségükkel, munkájukkal létre hozták e gépkiallítást.

Belföld.

— Fontos tanácskozások. —

Budapest, okt. 2.

A jövő hét, október hó első hete ismét elsőrangú kritikus időpontja lesz a válságnak. A szituáció ismét visszakerül a király dolgozószobájába, ahol a jövő héten döntő lépések készülnek a krízis megoldására.

Az egész akció bevezetése a lelépő kormányelnök, Khuen-Héderváry grófnak kihallgatása. Sivár helyzet az, amiről a távozó jelentést tesz a királynak. Ideiglenes kormányalakítása meghiúsult, az a hazafias áldozat, amelylyel hazáját és királyát szolgálni vállalkozott nehéz viszonyok között, e pillanatban lehetetlenné tették őt, a nélkül, hogy a czélt, az annyira óhajtott kibontakozást csak meg is közelíthette volna.

Khuen-Héderváry gróf harmadik megbízatása kizártnak tartható. Így hát más alkalmas férfit kell kiválasztani a kormányalakítás missziójára. Vajjon ezt a nehéz munkát a Felső Bécseben vagy Budapesten végzi-e el, a lelépő kormányelnök kihallgatása előtt megállapítani nem lehet, a valószínűbb feltevés azonban az, hogy a király Budapestre fog utazni, hogy a politikai egyéniségekkel könnyebben érintkezhessek.

Ezenközben a szabadelpárt kiküldött kilenczes bizottsága serényen dolgozik s hova-tovább be is fejezi tevékenységét.

A jövő héten a szabadelpárt ka-

tonai programját megállapító komité készen lesz. Munkálatáthaladéktalanul elébe terjeszti a párt konferenciájának.

Ime tehát, minden valószínűség szerint előbb lesz a pártnak katonai programja, mint új kormánya az országnak. Mit jelent ez? Jelenti azt, hogy ezuttal nem a kormány ad programot a pártnak, hanem ellenkezőleg a kormány talál maga előtt egy kész programot, melynek elfogadása nélkül a többség támogatására nem számíthat. Kényes helyzetnek látszik ez a jövő kabinet számára. Pedig valóban nem lesz az. Nagy és megnyugtató garancia erre Széll Kálmán egyénisége, aki a bizottság munkálatait vezeti. Az ő elnöksége alatt bizonyára olyan munkálat jön létre, mely ferde helyzetet sem felfelé, de lefelé sem teremt. A magyar kommandó nyelvhez való jogunk él, ezt hangsúlyozni is fogjuk; a jogot nem adjuk fel. Csak czélszerűségi okok bírhathatnak rá, hogy annak gyakorlati érvényesítését most ne követeljük.

Politikai jegyzetek.

Budapest, okt. 2.

A válságos helyzetben a nehézségek mind nagyobbakká nőnek és a bonyodalom még kiszáltabb.

Khuen-Héderváry gróf szombaton éjjel Bécsbe utazott. A miniszterelnököt vasárnap külön kihallgatáson fogadta a király. A kihallgatás közel egy óra hosszat tartott. Ebből azt következtették politikai közköben, hogy a kabinet mihamarább megalakul s megkezdí nehéz munkáját. A következő napok eseményei azonban váratlan fordulatot hoztak...

*

Az országgyűlési szabadelpárt hétfőn este értekezletet tartott, amelyen kijelölték azt a 9 tagú bizottságot, mely a párt állásfoglalását fogja körvonalazni a nemzeti követelmények dolgában. Az értekezleten Sándor Pál az osztrák miniszterelnök ismeretes nyilatkozatát hozta szóba, és ennek kapcsán vita támadt, melyben többen hangoztatták, hogy mielőbb erélyes viszszaütést kívánnak az osztrák miniszterelnök beavatkozása ellen. Khuen-Héderváry Károly gróf miniszterelnök azzal nyugtatta meg a kedélyeket, hogy annak idején megfelelő formában tudni fogja kötelességét.

*

Ezekután kedden összeült a képviselőház, amelyhez hasonlóan szenzációs ülése még nem

volt a magyar parlamentnek. Az ülés elején még sejteni sem lehetett, hogy milyen óriási jelentőségű eseménye lesz ennek az ülésnek. De enélkül is igen nagy volt az érdeklődés az ülés iránt. A karzatokon minden talpalatnyi hely el volt foglalva. A parlament előtt nagyszámu rendőrség csinált rendet, és tartotta távol a kíváncsiakat. Az ülés elején Barabás Béla nyilatkozott ismeretes közbeszólásáról és nyilatkozatával teljesen lecsöndesítette a háborgó kedélyeket. Bakonyi és Krasznai beszédei után Eötvös Károly beszélt nagy hatással. Szünet után gróf Andrássy Gyula nyújtotta be ismert határozati javaslatát, utána pedig Hock János beszélt. Az ő bezedét követte az ülés fordulata. Khuen-Héderváry Károly gróf miniszterelnök ugyanis Hock beszéde kapcsán váratlanul nyilatkozott Körber osztrák miniszterelnök beszédéről. Már a miniszterelnök beszéde alatt észre lehetett venni, hogy nyilatkozatával nemcsak az ellenzék, de a szabadelpárt nagyrésze sincs megelégedve. Ez mindjobban kifejezésre jutott. És mikor Kossuth Ferenc az indítványozta, hogy a miniszterelnök nyilatkozatának tárgyalására a képviselőház másnap is ülést tartson, a szabadelpárt zöme az ellenzékkel, Kossuth Ferenc javaslat mellett szavazott. A kormányval, a javaslat mellett, alig szavaztak tizenötön. Ez a szavazás megbuktatta, nyílt ülésen, a Khuen-kormányt, amelynek feje, mint azt külön kiadásban is közöltük, az ülés után táviratilag bejelentette a királynak lemondását.

*

Khuen-Héderváry Károly gróf másnap, szerdán hivatalosan is tudomására hozta a képviselőháznak, hogy a tegnapi szavazás következtében betérjesztette lemondását. A bejelentéshez hozzáfűzte azt a kérését, hogy a parlamenti gyakorlatnak megfelelőleg, a képviselőház függessze föl tanácskozásait, míg a király új kabinetet meg nem biz. A miniszterelnök ennyit mondott, aztán sarkon fordult, és nyomban távozott a teremből. Példáját követték a kormánynak jelen lévő tagjai is. Maga az ülés mozgalmas, helylyelközzel zajos volt és incidensekben bővelkedett.

*

Khuen-Héderváry gróf tehát megbukott. Hogy a nemzet képviselője buktatta meg nyílt színen az ország szemelattára: nagy tanulság lesz az annak a láthatatlan kéznek, mely minduntalan üszköt vet a korona és a magyar nemzet közé. De hisszük és reméljük, hogy tanulság lesz a nemzetnek is, és megértjük ebből a váratlan eseményből, hogy komoly, méltóságteljes

virágot, de az eljegyzéstől az esküvőig még nagy idő van, addig találunk ki valamit, ne félj!

Zoltay kibontakozott az asszony karjaiból, valószággal az undorodás rázta meg testét, mikor elfordítva fejét kibámult az ablakon:

— Ezt nem lett volna szabad tenned Czeccil...

— Hát már nem szeretsz? — közeledett felé az asszony.

— Ejh, hagyjuk ezt, mit tudom én... Csak egyben vagyok biztos, hogy nálamnál nyomorultabb, megvetésre méltóbb férfi nincs az egész világon... nincs... nincs...

— Ejh bubí, de rossz kedved van! Eredj haza, aludd ki magad, reggelre majd elmulik.

— Jól teszi, ha gonyolódik velem — mondta a fiatal ember rekedten — megérdemlek én minden gyalázatot, még azt is, hogy én is megvethessen.

— Mit akar ezzel mondani? — pattant fel az asszony sértődötten.

— Semmit — felelt Zoltay kurtán — Isten velem!

Másnap reggel már lakásán volt az öreg doktor levele. Zoltay Imre olvasta:

„Kedves fiatal barátom,

Lilinek elmondtam az ön kérését. A kedves gyermek nem is volt nagyon meglepve. Csak halvány lett, nagyon halvány, mintha minden csepp vére visszafutott volna szívébe. Nagyon szeretheti magát, én pedig olyasformát érzek, mit féltékenységnek lehetne nevezni.

Ne törődjék ezzel a sok ostobasággal, a mit én nagy boldogságomban összefirkálok. Ellenben jöjjen el délelőtt és beszéljen Lilivel maga. A kis lány majdnem összerogyott mikor megmondtam neki, hogy

mára rendelem ide. Ezt az érzékeny gyermeket a nagy boldogság megviseli, szemmeláthatólag megviseli. De majd lassankint megszokja az örömet. Jöjjen kedves barátom, a legtisztább leánysziv szerelme várja önt.“

Zoltay idegesen gyúrte össze a levelet és eldobta, aztán, hogy, hogy nem, előkereste, kisimitotta és elcsukta íróasztala fiokjába. A szeme szinte nedves lett, mikor mormogta:

— Csak mi ketten vagyunk bűnösök, mi ketten, azzal az asszonnyal...

És valódi gyűlölködéssel gondolt Czeccilre, kinek tegnap még örök szerelmet fogadott.

Most itt állt a szoba közepén sápadt, bűntudatos arczezal. A kis ajtó megnyílt, de most nem a Czeccil hódító alakja surrant ki rajta, hanem egy karcsu, halvány szőke kis leány, kinek szeme lázas fényben ragyog, míg arca fehérebb a sirban fekvő halotténál.

A fiatal ember szíve nagyott dobban, majd eszébe jut kötelessége és elébe megy a leánynak.

— Jó reggelt, Lilike. Ha bátyj. nem biztosított volna minden jóról, most azt hinuém, haragszik reám.

A leány egy pillanatig szívére szoritotta kezét, de azután erőt vett magán, előbbre lépett és felemelt fejével, bátran nézett a fiatal ember szeme közé:

— Megálljon Zoltay ur, én tudom, hogy ön miért és kinek parancsára van itt.

— De kisasszony...

— Ne szakítson félbe, ugyis el kell mondanom mindent. Legyen egy kis irgalommal irántam, hadd essem át minél előbb ezen a szőgyenteljes, gyűlöletes dolgon, hiszen megfojt, ha mindjárt ki nem mon-

dom. Bár voltaképpen mit érek vele? A lelkemben kitörölhetetlenül, megsemmisíthetlenül él ezeknek a dolgoknak emléke s e gyalázatos tudást viselve lelkemben, úgy érzem, magam sem vagyok más, mint...

Zoltay arca sápadtabb lett a leányénál és folytatta:

— Mint ön — ugyebár ezt akarta mondani kisasszony?

— Oh, ne kinozzon! Mit tudom én? Megérőltetem szememet, hogy világosan lásson ebben a sötétségben — és nem látok mást, csak szennyet, piszkot, undort... Oh, én régóta látok már mindent, s mióta lehullott szememről a gyermekhályog, elkárhozott a lelkem. Nem tudom, mi a vétkem, de nagy bűnös lehetek, hogy ennyire ver az Isten.

Zoltay csak nézte a leányt, nézte a szemével, a szívével, a lelkével. Mi történt lelkében?

— Kisasszony, — kezdte olyan mély hangon, hogy egy pillanatig azt hitte, nem is a saját hangját hallja, hanem egy más, egy új ember beszél helyette. — Kisasszony, kegyed nem vethet meg engem annyira, mint a mennyire én megvetem önmagammat. Mondhatnék talán egyet-mást, mi talán enyhítené vétkeket, de azt kegyed, mint fiatal leány, ugysem értené meg.

A leány arca kipirult:

— Én mindent megérték, a mi önt mentheti. Hisz annyit mentettem már magamban...

Ijedten elhallgatott, a férfi megrázódott, mintha hatalmas ütés érte volna ott valahol a szíve táján, aztán mondta:

— Igaza van, kisasszony, mindenre találhatnék mentséget, csak arra nem, a mit ma elkövettem,

parlamentari harcban tömör egésszé csoportosul a haza minden fia; s belátjuk, hogy ezen együttes munkában semmi szükség sincs a szenvedélyek eszeveszettségére, pusztító gyűlöletre, felségsértő gyalázkodásra. Ha valaha, úgy most érkezett el az önmérséklet ideje; mert ütött az óra, amikor egy ballépés felfordíthatja a magyar alkotmány szekerét.

*

A miniszterelnök Bécsből értesítést kapott, hogy lemondó kérvénye fölött öfelsége, a király a döntést arra az időre tartotta fenn, amikor a csár tiszteletére rendezett vadászati kirándulásról Bécsbe visszatér. Ennélfogva Héyerváry gróf hétfőn reggel Bécsbe érkezik, hogy a király döntését meghallja

*

A függetlenségi párt a képviselőháznak szombatra való összehívását kérte. Ennek az ülésnek az lesz az érdekessége, hogy azon a kormány tagjai nem fognak résztvenni. A félhivatalos jelentés szerint egyrészt azért nem vesznek részt, mert a képviselőház az új kormány megalakulásáig elnapolta magát, másrészt azért, mert céltalan volna, hogy a kormány olyan ülésen vegyen részt, amelynek határozataira, esetleg többsége nem lévén, döntő befolyást nem gyakorolhatna.

*

Most, amikor lázban van az ország, és a nemzet milliói izgatottak, óvnunk kell az országot, a békés türelem megzavarásától. Ezen óhajnak első megnyilatkozása Kossuth Ferencz ajkáról hangzott el, aki a helyzettel foglalkozva, egyenesen felszólította párthiveit, az összes függetlenségi polgárokat, hogy óvakodjanak a túlzásoktól és heveskedésektől. Megköveteli, hogy ebben a rendkívül válságos időben az az irányzat érvényesüljön, melyet ő és a pártban sok régi, kipróbált hazafi helyesnek vél. A nyilvánosság elé áll Kossuth és így szól:

— Az én határozott, rendíthetetlen meggyőződése az, hogy a jelen nehéz helyzetben a nemzetnek nyugalomra, higgadságra és megfontolásra van szüksége. Hiszem, vallom, határozottan állítom, hogy az ellenkező a nemzet ügyének árt és nemzet jövőjét kockára teszi, ami az én hozzájárulásommal nem is fog megtörténni.

*

II. Miklós orosz csár királyunk látogatására Bécsbe érkezett. A czári látogatást a po-

hogy kegyedet az én gyalázatomból akarom takarítani, hogy házasságunkkal akarom elrejtetni a régi bünt, hogy szerelem nélkül kértem meg kezét: erre nincs mentés.

A leány arca lassankint megint fehér lett, a megüvegesedett, reszketve keresett keze valami támaszt. A férfi gyöngéden megfogta a kezét s egy székbe ültette, ő maga azonban tovább is állva maradt:

— Mert, hogy még tegnap nem szerettem, azt maga is tudja. Arról, hogy ma mit érzek kegyed iránt, nincs jogom beszélni, mert az én gyalázatos bűnöm megfosztott a jogtól, hogy becsületes férfiként kitarjam szívemet. És ha mégis elmondom a dolgot, vegye úgy, mint elégtételt és tudja meg, hogy nincs oka kétségbe esni, mert senki sem vétkezhetik büntetlenül. Szeretem önt Lili, lehet, hogy csak egy óra óta. Nekem úgy tetszik, hogy sohasem szerettem mást magán kívül. Ezzel a szerelemmel szívemben mondok örökre búcsút önnek, és vezekleni fogok valahol messze az én nagy vétkemért. Ha nehezére nem esik, egy kis szánalmat is adhat, hiszen végképen eltűnök köréből.

Lehajlott és csöndesen megcsókolta a leány fehér kezét. Az nem vonta vissza, sőt a másik kis kezével is átkulcsolta a férfi jobbát:

— Ön azt mondta, hogy bűnös. Igaz ez?

— Nagyon bűnös vagyok, Lili.

— És még mit mondott... a bocsánatról?..

Zoltay remegő hangon kérdezte:

— Lili, maga akarja, hogy ismétljem?

— Nem. Majd én magam mondom el: a leány ilyen bünt csak akkor bocsát meg a férfinak, ha szereti... maga még mindig el akar menni?

— Igen, el innen, örökre el, ebből a házából, — de magával.

litikusok kapcsolatba hozzák a balkáni eseményekkel, s véleményük szerint az orosz csár látogatása azt bizonyítja, hogy a balkáni viszonyok gyógyításában a bécsi és a szentpétervári udvarok mindenben egyetértenek. Ez a látogatás tehát a béke záloga, amit nemcsak mi, hanem egész Európa örömmel vesz tudomásul. Egyébként is Miklós csár kiválóan békés természet és apostola a hágai nemzetközi béke-bíróságnak. Nem csalódnak tehát, a kik a csár bécsi látogatását a „béke-csár“ jelzőjével illetik.

A kétévi katonai szolgálat kérdése.

Sz.-udvarhely, okt. 2.

A hároméves tényleges katonai szolgálati kötelezettség megrövidítésének kérdése, a melyet Németország már megoldott s Franciaország már legközelebb meg fog oldani, a megindult, de félbeszakadt véderővita során nálunk is komoly alakban előtérbe állított. A kormány ugyan egyelőre csak odáig ment, hogy megvitathatónak mondta a kérdést és elfogadta a pénzügyi bizottságnak határozati javaslatát, mely szerint a jelentőséges reform esetleges megvalósításáról a számítások a parlament elé terjesztendők; de nemrégiben mértékadó helyről a nyilvánosság elé juttatták a hirt, hogy a közös hadügyminisztérium elvben a kétévi szolgálati idő behozatalára határozta magát s teljes buzgalommal fogott hozzá egy elaborátum kidolgozásához, a melynek alapján a kérdés megoldása az őszszel már foglalkoztatná a monarchia két államának parlamentjeit. A reform részleteiről még keveset tudni ugyan, de ezek egyelőre még nem mérvadók. A fődolog az, hogy a mértékadó katonai körök a reform mellett nyilatkoztak, a mi egyúttal azt jelenti, hogy a korona is mellette van.

Pontos részleteket a kérdés szabályozásának módjáról ezidőszertig valószínűleg maga a hadügyi kormányzat sem mondhatna, mert az ügy rendkívül komplikált. A mint hallom nem döntöttek még arról sem vajjon bevonják-e a reformba a gyalogtüzérséget is, vagysem. Hogy a lovasságnál és a lovaglő-tüzérségnél a három évi szolgálati időt fentartják, arról nem lehet kétség; hadügyi kormányzatunk valószínűleg e fegyvernemek mellé fogja még sorolni az utászokat is, és hangsúlyozni fogja a tüzérség intenzívebb kiképzésének szükségét is, úgy hogy a megrövidített szolgálati idő előnyében egyelőre csak a gyalogság részesülne. De végleges döntés ez irányban még semmiről sincs, s ezért a különféle híreknek, a melyeket egyes lapok a reform részleteiről közöltek, csak kombináció lehet az alapjuk. Hogy miképpen képzei a hadügyi kormányzat a kétévi szolgálatot, annak idején majd megtudjuk. Most csak arról van szó, hogy elvben a reform mellett nyilatkozott, a mi föltétlenül örvendetes tény s kell, hogy elégtétellel töltse el az ország népét.

Most kívánatos és szükséges, hogy a reform megvalósításánál az irányadó politikai és katonai tényezők az ügy sikerének érdekében ne tévedjenek helytelen irányba. A szolgálati idő megrövidítése nagy vívmány. Nem kis dolog az, ha a katonai szolgálatra köteles ember egy évvel korábban adatik vissza polgári foglalkozásának és a monarchia harcoképessége szempontjából rendkívül nagy nyereség az, ha a tartalékokat tetemesen szaporítják és ha ezeket katonailag jól és egyöntetűen kiképezett emberek fogják alkotni. De nem szabad elfelejteni, hogy magára a nemzetre nézve a reform gazdasági előnyt nem eredményez, mert ugyanannyi ember fog szolgálni a zászló alatt, mint most és hogy a pénzügyi áldozatok, a melyeket a reformért hozni kell, igen jelentőségesek. Előnyöket a nemzetnek a kérdés-szabályozása csak annyiban fog hozni, a mennyiben a katonai terheknek egyöntetűbb és igazságosabb megosztását jelenti. Ha tehát a reformot nemcsak megvitatni, hanem megvalósítani is akarjuk, katonai részről csak a föltétlenül szükséges szabad követelni. A költségeket minden irányban a lehető legkisebbre szabad csak számítani, és minden katonai egyoldalúságtól és macacsságtól tartózkodni kell. S nem szabad felejtetni még egyet: hogy a kétévi katonai szolgálatra való átmenet jelentőségéről és értékéről az általános vélemény egészen hamis. Azt hiszik, hogy ez együtt jár a hadsereg létszámának és a hadügyi költségeknek csökkentésével, úgy, hogy a való tényállás földerítésekor elkerülhetetlen lesz egy bizonyos csatlósítás. Ha tehát a hadügyi kormányzat csak a katonai szempontot venné tekintetbe és túlságosan nagy követelésekkel jönne, akkor az a szimpátia, amivel ma az ország a reform elébe néz, könnyen változhatná az

ellenkezőre. Ezért mértékletesnek kell lenni s nemcsak azt a célt kell szem előtt tartani, hogy egy katonailag kifogásolhatatlan tervet dolgozzanak ki, hanem számot kell vetni a politikai és pénzügyi viszonyokkal is. Azok a katonai javaslatok is, a melyek körül most olyan nagy harci lármá dul, katonailag kifogástalanul vannak kieszelve, és mégis olyan sok eshetőségnek vannak kitéve. És miért? Mert senki sem vette magának a fáradságot, hogy a politikus szemével vegye őket gondos vizsgálat alá. Ha ez megtörtént volna, már régen fedél alá lehetett volna őket hozni. Ilyen sorstól szeretném megóva látni a kétévi katonai szolgálat ügyét, s ez nem nagy nehézséggel lehetséges is.

Azért mondom ezt, mert úgy hallom, hogy a reform költségei igen nagyoknak mutatkoznak, dacára annak, hogy a reform nem terjed ki valamennyi fegyvernemre s dacára, hogy a rendkívül fontos altiszti kérdést is úgy akarják megoldani, hogy valamennyi altisztet három évig akarják szolgálatban tartani. A költségeknek, — ha azt akarjuk, hogy a reformból valami legyen — nem szabad igen nagyoknak lenniök, különösen a mai gazdasági viszonyok mellett nem. Nem szabad szerepelniök olyan kiadásoknak, amelyeknek megokolását nem érti meg mindenki. Ez ma olyan politikai követelmény, amelylyel számolni kell. Szintúgy az egész reformon — mert ez állapítja meg politikai értékét — a katonai terhek kiegyenlítésére való tendenciának kell végigvonulnia, már pedig ezzel a föltétellel éppen ellenkezőnek az, ha az altisztekkel másképpen járnának el, mint a legénységgel. Azt még meg lehet érteni, hogy — az elkerülhetetlen kényszerűségtől hajtva — egyes fegyvernemeknél, az általános szolgálati kötelezettség terén való megfelelő rekompenzáció ellenében fentartják a hosszabb szolgálati időt; de ha ugyanannál a fegyvernemnél az egyik embert hosszabb, a másikat rövidebb ideig tartanak a szolgálatban: ez egyszerűen annyit jelentene, mint a reform lényegét szociális vonatkozásában fejtegetni. Arról, hogy az ilyen rendszabály katonai szempontokból mennyire káros, nem is akarok szólni. Veszélyeztetnék a rendes uton nyeredő altiszti létszám egész értékét, mert az emberek közt valóságos mánia lenne az a törekvés, hogy elkerüljék az altisztté váló kineveztetést. Németországban erről az ügyről egész köteteket irtak, amikor a kétévi szolgálati kötelezettség behozatala előtt fennállott, ugynevezett föltételes szabadságolás rendszerét bírálták meg. Semmiesetre sem lesz könnyű dolog, a kétévi szolgálati idő behozatala mellett, a kellő számú hivatásos altisztet megtalálni, de jóakarattal és megfelelő eszközökkel meg lehet azért oldani ezt a fontos problémát is.

237

És még egyet. Az hallatszik, hogy először a tervezetet akarják kidolgozni s azután ennek alapján akarják a költségeket megállapítani. Ha ez csakugyan így történik, akkor egy elérhetetlen összegre lehetünk elkészülve. Szinte elháríthatatlan akadályok fognak előállni. Szeretném, ha ebben a tekintetben más utat követnének. Amint az ujonczanyag mennyisége határokat szab a reformnak, éppen úgy szab határokat a nép teherviselő képessége is. Ezért meg kellene állapítani, hogy a monarchia két állama milyen anyagi áldozatokat hozhat a reformért s a reformot azután ehhez kellene hozzászabni. Legalább is arra az időre, amíg nem javul meg a gazdasági helyzet. Ha ilyen módon fognak eljárni, akkor valóra fog válni a kétévi szolgálat. Ebben az irányban egyébként megnyugtatóan hat egy félhivatalos hír, mely szerint a mai békeállományt nem fogják emelni.

De nem akarok ezuttal a részletkérdésekbe belemenni, kivált, minthogy föl lehet tenni, hogy ha az egész tervezet elkészül, a részleteken teljes összefüggésükben még nem egy módosítást fognak ejteni. Egyelőre csak arra szeretném figyelmeztetni a katonai köröket ne felejtsek el, hogy terveiknek a parlamenteken kell keresztülmenniök s hogy a katonai javaslatokat nem katonák, hanem politikusok bírálják el. Arra kell tehát törekedni, hogy ezeket már előre megfosszák az ellenérvektől.

Mindenesetre azonban örülni lehet rajta, hogy a hadügyi kormányzat alapos megfontolás után a kétévi katonai szolgálat behozatalára határozta el magát. Ez nagyjelentőségű hír s föltétlenül kell, hogy a katonai javaslatok ellenzékére is örvendetes módon hatással legyen. Helyes alapon fölépítve és keresztülvive, ez a reform egymaga százszorosan fölért olyan áldozatokkal, amilyenekről a katonai javaslatokban szó van. A hadügyi kormányzat döntése valóban nem történhetett volna alkalmasabb időben. Arra kell törekedni, hogy minél előbb állhassanak elő a részletekkel is.

Politikus

Ujdonságok.

Október 6. Hazánk történetében van egy örök emlékü nap, melyet a honfium kegyelet a vértanuk emlékének szentelt. E nap október 6-ika. A szabadságharcnak nagyon sok a vértanuja s bár ezek nem mindegyike október 6-ikán szenvedte ezt a mártír-halált, de a nemzeti fájdalomnak mégis ez a „Mindenszentek” napja, mert ez a nap a legszomorubb, a leggyászosabb. Ekkor lettek kivégezve Aradon a 13 hős tábornok és Budapesten Batthyány Lajos gróf, Magyarország első felelős miniszter-elnöke. Ötven év előtt a temetőnek siri csendje nehezedett hazánkra. A kétségbeesés némasága fedte be a sziveket; vissza lett fojtva akkor még a fájdalom sóhaja és a hősi csaták zaja csak tiltott emlék volt, oltáraink lerombolva, hőseink kivégezve, mindenütt rom, vér, balál s nyomában a vigasztalan gyász, reménytelen szenvedés, győzve a tulnyomó erő; győzelmét siettette az ármány. Él voltak ti porva jogaink s az erőszak uralma lett mindenhatóvá. Örjögve csapkodott szét a zsarnokság s a hová nem ért el a hóhér gyilkoló keze, ott a penészes börtön négy fala között rablánczát csörgette a honfium hűség. Azóta egy fél évszázadnál több került a hátunk mögé. Időközben a letiport nemzet fölébredt. A bosszu szomjától mámoros zsarnokságot elsöpörte a Gondviselés áldott keze enyhítette, fájdalmunkat, sorsunkat. Emlékezzünk vissza ezen Mindenszentek napján a magyar szabadság kiszzenvedett vértanúira. És imádkozzunk mindnyájan a mi halottjainkért, imádkozzunk a vértanukért. Az emlékezés fájdalmától s a halálnak szent érzetétől dobbanjon meg szíve minden magyar embernek. Mert a kiszzenvedett vértanuk mindannyian és az a sok névtelen hős, a magyar szabadságért, édes hazánkért, a nemzet jövőjéért, mi érettünk haltak meg...

Áthelyezések. A király Dr. Grandpierre Karoly székelyudvarhelyi és Nagy Kálmán debreczeni járás-bírói albiráknak saját kérelmükre kölcsönös áthelyezését megengedte.

Diszközgyűlés Deák Ferenc emlékeztérére. Udvarhelyvármegye törvényhatósága még május hó folyamán tartott közgyűlésében kimondotta, hogy Deák Ferenc emlékének méltatása céljából születésének 100 éves évfordulóján rendkívüli diszközgyűlést tart. E diszközgyűlés e hó 17-ikén d. e. 10 órakor lesz a megyeház disztermében, amikor az elnöki megnyitót követően Soó Gáspár törvényhatósági biz. tag ünnepi beszédet tart. Ezután Damokos alispán határozati javaslatot terjeszt elő. A diszközgyűlés végeztével az őszi rendes közgyűlést tartják meg.

Székelyudvarhely város félesztendeje. Székelyudvarhely város f. év első feléről a polgármester az imént tartott közgyűlésen számolt be, s jelentésében hű képét nyújtotta a város ügyforgalmi, egészségügyi és népesedési viszonyainak. A f. évi január hó 1-től június 30-ig iktatóra érkezett közigazgatási ügydarab 2314, iparkihágási 109 és árvai 425 db. E félév alatt a város 42 iparigazolványt, munkakönyvet pedig 43-at adott ki. Egy évre szóló utlevél 15-öt, tizenöt napra szólót 7-et adott ki. A rendőrség iktatójára 1454 db érkezett; cselédkönyv 28 adattott ki, a tolonczoltak száma 90 volt. Levágatott 675 szarvasmarha, 709 borjú, 481 sertés, 6224 bárány és 258 juh. Az anyakönyvi hivatal forgalmát a következő kimutatás tünteti föl: született 54 fiú, 53 leány, összesen 107 egyén; meghalt férfi 70, leány 56, összesen 126 egyén, tehát a meghaltak száma az újszülöttekét 19-el múlja felül, ami meglehetősen rossz eredmény; házasodott 39 pár. A tárgyalás alatt álló félév folyamán hevenyfertőző betegség 288 esetben merült föl. Különböző állami és pótdadókban 25669 kor. 18 fillért vettek be.

Esküvő. Bánffy Benedek szentkatolnai föld-birtokos m. hó 29-én esküdtött örök hűséget néhai Ferenczy Károly földbirtokos kedves leányának, Ferenczy Erzsike kisasszonynak, Ábránfalván.

Rákóczi szobra és Udvarhelymegye. A kassai Rákóczi szobor-bizottság a napokban átiratilag kereste meg Udvarhelymegyét, hogy az ottan létesítendő Rákóczi szobor költségeihez bármily csekély összeggel is hozzájárulni sziveskedjék. Ez átiratot a megye állandó választmánya a f. hó 1-én tartott ülésében tárgyalta, s az előadói javaslata: „fedezet hiányában nem teljesíthető” már már megpecsételt látszott a kérés sorsát, amidőn a bizottság jelenlevő tagjai — kettő kivételével valamennyi tisztviselő — tudatára jöttek annak, hogy a nagy Rákóczi emléksobrának létesítésétől, az ország legmagyarabb vár

megyéje nem zárkozhatik el, s a szobor javára saját zsebükből ott helyben egy csinos kis összeget raktak össze. A gyűjtés ime be van vezetve, s a 17-iki közgyűlés tagjai, a jó és nemes példa hatása alatt felbuzdulva, bizonyára ez összeget olyan snmmára egészítik ki, amely méltó lesz a szabad székely vármegye közönségehez.

Halálozás. Bodrogi Sándor vendéglős, városi képviselőtestületi tag, mult hó 27-én 53 éves korában jobblétre szenderült. A derék, szorgalmas férj, köztisztviselőben álló polgár, övéért élő édes apa, jó gyermek, testvér és rokon temetése 29-én történt meg a ref. vallás szertartásával osztatlan részvét mellett. Halálával nejtél szül. Kassay Irmát, gyermekeit: Bandit és Jucit, édesanyját özv. Bodrogi Sándornét, testvéreit és számos rokort borított gyászba.

A székelygazdák érdekében. Darányi földm. miniszter tiz vasuti kocsirakomány őszi buza, illetőleg rozs vetőmagot adott kedvezményes áron a székelyföldi kisgazdáknak. A szétosztást Sándor János kormánybiztos végzi. Kedvezményes vetőmagot csak kisgazda kap, aki kötelezi magát, hogy a vetőmagot megfelelőleg előkészített talajba veti. Egy métermázsánál kevesebb és három métermázsánál több vetőmagot egy-egy kisgazda nem kaphat. A vetőmagot kiváló körülményekkel választották ki és azt a fogarasi állami ménésbirtokról, az algyői és kolozsvári tanintézeti igazgatóságoktól szállítják. A vetőmag árából 30 százalékot Darányi földmívelésügyi miniszter tárczája terhére elvállalta s ezenkívül a vetőmagot ingyenesen szállítják a kisgazdáknak.

Erdészeti kinevezés. Darányi földmívelésügyi miniszter Békefi Miklóst, a helyi kir. erdőhivatalhoz erdőgyakornoknak kinevezte.

A vashid elkészült. Udvarhelyvármegye törv. bizottsága 1901. évben határozta el, hogy az udvarhely—szováti törvhat. közút 0—1 km. szakaszán, a Nagy-Küküllőn 52 ezer kor. költséggel, egy végleges jellegű vashidat épített. A hid munkálataihoz a mult év októberben kezdtek hozzá, s azt a napokban fejezték be. A hid elkészültéről a miniszternek már jelentés is tétetett, s így még csak a teher próba van hátra, melynek megejtése után a pompás vashid a forgalomnak még most az őszi átadatik.

Kinevezés. Molnár Lajos kir. pénzügyigazgató Nagy Balázst a csikszerepai kir. adóhivatalhoz díjtalan adóhivatali gyakornokká kinevezte.

Érettségisek találkozója. Az ev. ref. kollegiumban 1893-ban érettségit tett tanulóársak mult hó 27-én, vasárnap tartották meg első, tiz éves találkozójukat. Az írásbeli szerződést tizenegyet tanulóárs írta alá, kiket az élet a szélrózsa minden irányában szétvetetett és akik közül e találkozózon haton jelentek meg, u. m. Bocz József ref. lelkész (Bardocz), Gyenge József kultuszm. hiv. (Budapest), Kádár Dénes ref. lelkész (Muzsna), Köllő Kálmán jegyző (Nagyszalonta), Maksay Gyula vasuti mérnök (Budapest) és Rossondai Károly luth. lelkész (Zajzon). A szép ünnepély a kollegium nagytermében folyt le, a tanári kar, az egykori iskolatársak és az intézeti ifjúság jelenlétében. Az egybegyűltök éneke és Kádár Dénes lelkész igen szép imája után az ünneplőket Solymossy Endre tanár, a találkozás elnöke üdvözölte a maga és az alma mater nevében. Majd Maksay Gyula olvasta föl a tiz évvel ezelőtt kötött szerződést, üdvözölte a tanulóársakat, s egyben átnyújtotta Gönczi igazgató-tanárnak a Nagy Árpád elhunyt iskolatárs nevére tett 110 koronás alapítványt, melyet Gönczi igen szép beszédben köszönt meg. Végül pedig Maksay indítványára elhatározták, hogy tizenöt év múlva újra találkozóra gyűlnek össze e helyen. Az egyszerűségében szép ünnepélyt Rossondai Károly megható imája zárta be. Az ünnepély végével megtekintették az intézet szertárait, azután pedig Szakáts Mózes egykori tanárunk sírját keresték föl, ahol az egybegyűltök érzelmeit Köllő Kálmán mondotta el. Délben közeledőre gyűltek össze a Hungáriában, hol a kedélyes társaság a késő délutánig maradt együtt a kedves mult emlékeinek hatásával.

A telefoni tisztviselők titoktartása. Láng Lajos kereskedelmi miniszter, egyetértve az igazságügyi miniszterrel, rendeletet bocsátott ki a telefonsztisztviselők titoktartásának szabályozására. A rendelet szerint a telefonsztisztviselők a telefonon hallott beszélgetésről mint tanuk akár polgári, akár bünyügyi perekben csak akkor hallgathatók ki, ha a hivatali vagy szolgálati titoktartás kötelezettsége alól felettes hatóságuk által esetről esetre felmentetnek.

Építsünk Székelyudvarhelyen templomot. A közművelődés oltárán Isten dicsőségére áldoz, ki a Székelyudvarhelyen építendő unitárius templom költségeihez hozzájárul. Az egyházközség előjárósága a következő kegyes adományokat vette és hálás köszönettel nyugtázza: A csekefalvi unitárius egyházközség 10 kor. Ferenczy József 210. sz. gyűjtőívén: Dr. Kóvári Ernő, Ferenczy József 3—3 kor., Hajdu Géza 2 korona. Együtt 8 kor. A 175. sz. gyűjtőívén Péterfi Lajos 3 korona. Csépi Mihály 17. sz. gyűjtőívén: A szentmihályfalvi unitárius egyházközség 10 kor. id. Árkosi László 80 fill., Halmagyi János 60 fill. Csépi Mihály, Szentgyörgyi Géza, Gabor József, Komáromi János, Kovács Jánosné, Bajka Domokos 40—40 fillér. Özv. Dali Adámné, Bajka Mátyas 30—30 fill., Arkosi Mózes, Halmagyi Árpád, Kovácsi Elek, Bajka Balázs, Végh Mózes, id. Pálfi János, Fálint Ferencz, Pálfi András, Nagy Lajos, Nagy Pál, Szigeti Andrásné, Bajka József, Vas Mihály, Bajka Ferencz, Végh Ferencz 20—20 fill. Balint S. Sándor, Salamon József, Filep Márton, Balint M. Sándor, Bajka János, Szabó József, Molnár Demeterné, Tóvissi István, Tóvissi János 10—10 fill. 40 fill. postai költség levonása után együtt 18 kor. 50 fill. Dr. Boros György útnán Bencke Sándorné Virágólgólyról 5 kor. Az I—XX. közlemény összege 3945 kor. 09 fill. E közlemény összege 44 kor. 50 fill. Összesen 3989 kor. 59 fillér.

Tanulmányi kirándulás. Az áll. főreáliskola 45 növendéke az elmúlt héten Nagyszebenbe és vidékére tanulmányi kirándulást tett. A három napos tanulmányi utról, egyik résztvevő ifju a következőkben számol be: Negyvenöt főből álló lelkes csapat indult el az év szeptember havának 27. napján reggel 7 órakor a székelyudvarhelyi vasútállomásról, hogy N.-Szeben és környékét megtekintsék. E kisdél csapat, melyet Nosz Gusztáv, Csehely Adolf és Ferencz Tivadar tanárok vezettek, a helybeli m. kir. áll. főreáliskolának képezte egyrészét. A kirándulók dél felé érkeztek Vizaknára, hol az ebédet egy kellemes fürdőház előzte meg az egyik tóban. Délután Zsedényi Ottó bányamérnök engedelmével a sóbányát tekintettük meg, mely szivességet Nosz Gusztáv tanár lelkes beszédben köszönte meg. Azon remek és elragadó látványosság után, melyet a jól kezelt sóbánya nyújtott, a vizaknai honvédelemhez mentünk, hol Nosz Gusztáv tanár buzdító, hazafias beszédet tartott, az ifjúság pedig az elhunyt hősök tiszteletére a szótartat énekelte el. E rövid, hazafias jelenet után lelkes éljenzések között vettünk búcsut Vizaknától és rövid két és fél órai gyaloglás után az est homályába burkolt N.-Szeben városnak, villanyfényvel kivilágított utcáján találtuk magunkat. A fáradtan és éhesen érkező csapatot Prokuek ur, a Theresia-árvaház igazgatója, kitünő vacsorával és kellemes nyughelylyel fogadta. Másnap, vagyis 28-án a város nevezetességeit tekintettük meg. Így a m. kir. áll. főgimnáziumnak történelmi és filozófiai múzeumát; a régi városházában levő levél- és fegyvertárat; a szebeni múzeum remek gyűjteményét és a néhai Bruckenthal gróf múkincsekkel telt palotáját. Délután folyamán a vasútöde és a Habermann-féle sörgyár lett megtekintve, hol a tulajdonos több palackot saját gyártmányu sör bocsátott rendelkezésünkre. 29-én korán reggel Vöröstorony felé vettük utunkat, a hova 8 óra felé érkezünk meg vonaton. Elérve a magyar határt, a legremekebb tájék tárult szemünk elé és mintegy lebilincselte a hazafias érzelmektől duzzadó szívünket. Sőt még az Olt habjai is úgy tűnnek fel, mintha visszafordulnának, hogy még egyszer végbúcsut vegyenek a felejthetetlen magyar hazától. A román határt átlépve csapatunk egy része a közellevő Căineni (kinini) nevű román falut tekintette meg. Dél felé indultunk vissza, hogy Nagy-Szeben városában még egy kellemes estét tölthessünk. Megható búcsuzás követte ezt s a legváltozatosabb benyomásokkal telve a legjobb emlékekkel távoztunk Nagy-Szebennek vonzó köréből. „Mindem jó mulandó”, tapasztaltuk másnap, midőn a nagy város csábító zajossága helyett, Udvarhelynek megszokott egyhangúsága fogadott bennünket.

Esküdtzéki tárgyalások. A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint esküdtbírósnak folyó évi II-ik ülészsaka 19-ikén kezdődik és mindössze két napot fog igénybe venni. Az esküdtzék az ülészsak első napján egy, a tavaszon már tárgyalat ügyben fog itélkezni, amelyet akkor a törvényszék, noha az esküdték itélete egyhangu volt és a vádlottat bűnösnek mondotta ki, megsemmisített, és a melylyel akkor mi e hasábokon részletesen foglalkoztunk. A tárgya röviden elmondva az, hogy Vágási Bertalan felsősófalvi lakos Engi Fülöp Zsigát, állítólag a kora tavaszon egy holdvilágtalan este olyan alaposan helybenhagyta, hogy az reggelre a helysz. nén meghalt. Okt. 20-án gyilkosság büntetével vádolt Lukács Lajos és társa ügye foglalkoztatja az esküdtzék. Lukács ügye még élénken áll a városi közönség emlékében. Augusztus hó elsején történt, hogy vádlott nagynénjét, özv. Pál Istvánnét egy elbetegedett öreg asszonyt, mivel ez a házát elakarta adni, ami által Lukács és apja a csekély örökségtől elestek volna, megfojtotta. E tárgyalás iránt, mivel nálunk az első eset, hogy az esküdtzék gyilkosságban itélkezik, már most élénk az érdeklődés.

Udvarhelyvármegye költségvetése. Vármegyénk 1904. évi közigazgatási és gyámhatósági szükségleteiről, valamint az ezek fedezésére szolgáló jövedelmekről szóló költségvetése elkészült s azt a törvhat. biz. tagjainak a napokban meg is küldetett. E szerint a szükséglet: Tisztviselő-, segéd- és kezelőszemélyzet fizetése és lakbéré 96846 — Szolgálati személyzet bére és lakbéré 7320. — Szolgálati személyzet ruha-

átalánya 1500.— Hiv. helyiségek és fogházak bére 1000.— Irodai szükségletek 7410.— Napdijak és utiköltségek 7400.— Épületek fenntartása 754.— Egyéb rendszeresített kiadások 796.82 Rabtartási költségek 339.18 Előre nem látható kiadások 2000.— Székházépítésre felkölcsönzött 332.000 kor. részbeni törlesztésére 3200.— Összesen 128566.— Fedezet: Állami javadalmazás 117393.— Alapok járuléka 2001.42. Különféle bevételek 110.— Térítványok 1785.52. Összesen 121289.94. Az állandó választmány okt. 1-én tartott gyűlésében úgy határozott, hogy a költségvetésben felvett egy szolgabírói 2000 korona fizetés, 400 kor. lakbér; egy árvaszéki iktatói 1400 kor. fizetés, 320 lakbér; egy főispáni és egy alispáni huszári állás egyenként 600 kor. fizetés, 160 korona lakbér, 200 kor. ruhaátalány feltételes rendszeresítésével elfogadjatik s az így felmerült 7276 korona 06 fillér hiány a jelenlegi állami hozzájáruláshoz, miután fedezetet nem talál — a törvényhatóság felirat útján kéri Belügyminisztert, hogy a fedezetlen hiánynak elenyészése céljából az állami pótvajadalmazást megfelelően emelni sziveskedjék. A költségeloirányzat a 17-iki közgyűlésen fog tárgyalatni.

Jom-Kipur. A zsidóság október 1-én ünnepelte az engesztelés nagy ünnepét. A multak bűneit tisztító böjttel vezekelték le a zsidó hivek és templomukba összegyűlve buzgón imádkoztak a teremtőhöz, hogy küldje le bocsánatát a bűnbánó szívekre.

Az ev. ref. kollegium tanulmányi kirándulást rendezett mult hó 28-án a homoródalmási barlanghoz. A kiránduláson az igazgató s hat tanár vezetése mellett 133 felsőbb osztályos tanuló vett részt. Érdekes látványt nyújtott a lelkes diákcsoport, amint hosszú szekérsorban örömtől sugárzó arccal vonult a kitűzött cél felé. Homoródalmáson Ajtay János unitárius lelkész, az iskola tanítói kara s a községi előljáróság együttesen fogadták lelkes szeretettel és vendégelték meg a kirándulókat. Onnan a Vargyaspatak völgyébe leereszkedve a készséggel felajánlott vezetők kalauzolása mellett gyalog folytatták utjukat bejárva a barlangot s az azzal kapcsolatos völgykatalannak minden részét. A székely bércek e csodás ritkaságának megtekintése után tapasztalatokban és ismeretekben gazdagodva és kellemes emlékekkel eltelve, késő este tértek haza a kirándulók.

Az áll. főreáliskola ifj. Eötvös József önképzőköre kedden, október 6-án kegyeleti ünnepet tart a következő műsorral: 1. Hymnus, Erkel Ferencz-től éneklő az ifj. vegye-kar. 2. Ima, Dr. Várady Antaltól, mondja Wallics János VIII. o. t. 3. Ünnepi beszédet mond Gaibel Aladár VIII. o. t. 4. Nemzeti zászló Hubertől, előadja az ifj. zenekar. 5. Tizenhárom... Dr. Várady Antaltól, szavalja Bundschuh Ottó VII. o. t. 6. Szózat Egressytől, éneklő az ifj. énekkar. Az ünnepély 11 órakor kezdődik.

Gépkiallítás városunkban. Az Udvarhelymegyei Gazdasági Egyletnek az O. M. G. E. támogatásával rendezendő gépkiallítása e hét szombatján nyílik meg a Galter-féle kerthelyiségben. A kiállítás iránt széleskörű érdeklődés mutatkozik, s igen hisszük, hogy az a hozzáfűzött reményeknek mindenben meg fog felelni. E kiállítás alkalmával a gazdasági gépek működésben is be lesznek mutatva és azzal kapcsolatosan Bernát István a „Szövetkezés“ szerkesztője a székely nép hitelviszonyairól fog előadást tartani. A kiállítás jelentőségével lapunk első helyén foglalkozunk.

Táncvizsga-bál. Sára Miklós táncztanító növendékeivel a jövő vasárnap, 11-én tartja meg vizsgabálját az Iparos-kör összes termeiben. Ez alkalommal a növendékek a divatozó tánczokon kívül a most tanult műtánczokat is be fogják mutatni, amelyek rendén 20 pár eredeti jelmezben a Magyar Palotást és a Körmagyart is fogja tánczolni. Belépti díj személyenként 1 k. 40 fillér, családjegy 3 kor., diákjegy 1 k. A büffetet Sándor István vendéglős szolgáltatja.

Vásári csendélet. A csütörtökön beállott országos vásár mozgalmas képet teremtett egyszerre városunk egyébíránt csendes falai között. Az idegenek nagy számban keresték föl a baromvásárt, amely messze földön híres. E hírességnek köszönheti azután azt is, hogy e jeles alkalomra a zsebmetszők és furfangos csalók szintén tekintélyes számban jelennek meg. E mellett bizonyít a következő két eset is. László András csik-dánfalvi székely a vásár első napján már kora reggel megérkezett még pedig vásárlási szándékkal. Amint a felhajtott állatokban gyönyörködött, egy ismeretlen szegődött melléje, akivel később ismeretséget kötött. Az idegen az új ismerősnek a várost is bemutatta, megmagyarázván az egyes középületek céljait is. A nagy körséta fel-fárasztotta a jó nagy csizmás székelyt, s amikor ennek kifejezést adott, az előzőken ismeretlen kész-

séggel kalauzolta egy jó pihenő helyre: a rétre. Mielőtt azonban Morfeus karjaiba vetették volna magukat, az idegen egy korty pálinkával kínálta meg új barátját, amely után nemsokára mindketten elaludtak. A székely atyafi aztán aludt másnap reggelig, noha közben a rendőrség az álmából felzavart embert, mint beteget a kórházba is szállította. Csak tegnap reggel tért magához a 24 órai alvásból, s remülve konstataálta, hogy az új ismeretlen barátja nincsen mellette, valamint hogy nincsen a zsebében a 265 frtot tartalmazó tárczája sem. Felfedezését a rendőrséggel közölte, amely széleskörű nyomozatot vezetett be, noha nem nehéz kitalálni, hogy ilyen hosszú idő után a furfangos rablónak bittal ütheti a nyomát. A másik tolvajlasi eset tegnap történt. Balint Ferencz Márton oroszhegyi ember Sándor Albert szombatfalvi asztalos házában kapott szállást. Reggel midőn felkelt, szomoruan látta, hogy a kabátja belső zsebe fel van vágva, s 280 forintja mindenestől oda van. A rendőrségnél az esetről maga a szállásadó tett jelentést, amely a nyomozatot ez esetben is bevezette.

Dioráma. A Szenkovits-féle ház bolthelyiségében levő Dioráma ma vasárnap és holnap hétfőn Amerika lesz bemutatva. Az élvezetes és tanulságos előadást a közönség figyelmébe ajánljuk.

Legujabb.

— Fővárosi tudósítónk távirati jelentései. —
Budapest, okt. 4.
(Érk. d. u. 4 ó)

A szabadelvűpárt értekezlete.

A szabadelvűpárt tegnap este értekezletet tartott, melyen elhatározta, hogy ragaszkodik a képviselőház ama határozatához, hogy az új kormány kinevezéseig nem tart ülést és így addig a párt semmiféle kérdésnek érdemleges fejtegetésébe nem bocsátkozik.

Uj pártalakulás.

A pártonkívüli ellenzékiek „Szabad ellenzék“ czímmel új pártot alakítottak tegnap. Külön klubban fognak tanácskozni.

Országgyűlés.

A képviselőház mai ülésén a kormánytagjai közül senki sem jelent meg.

Elnök: Apponyi Albert gróf.

Elnök bejelenti, hogy a beérkezett iratok közt van a miniszterelnök azon kézirata, melylyel igazolja, hogy a mult hónapja azon királyi kéziratot, mely a Khnen-Héderváry kinevezéséről szól, azért nem lehetett felolvasni, mivel a Ház nem tartott érdemleges gyűlést.

Polonyi Géza indítványozza a leirat egyszerű tudomásulvételét.

Eötvös Károly indítványozza, hogy a Ház érdemleges határozat nélkül, hódolattal vegye az tudomásul. (Helyeslés.)

A napirendhez elsőnek Holló Lajos szólalt fel, aki éles szavakkal itéli el a harmadéves katonák visszatartását, kiket politikai foglyoknak mond. Egyszersmind határozati javaslatot nyújt be, melyben kéri kimondani, hogy utasítsák a kormány a harmadik évet kiszolgált katonák haladéktalan szabadságolására. (Élénk helyeslés balfelől.)

Tóth János mindenekelőtt kimutatni igyekszik, hogy a hadügyminiszter rendelete a véd-erőtörvény félreértéséből származott.

Kéri a pénzügyminisztert, hogy a hadvezetőségnek bocsátott-e rendelkezésére az exlexben pénzt; ha igen, minő jognon?

Polonyi közbekiált:

— Hol van a Pénzügyminiszter? azonnal jelenjék meg a Ház előtt és feleljen!

Kiáltások balról:

— Vezessék elő a Pénzügyminisztert!

— Zárt ülést kérünk!

Zichy Jenő már megkezdvén beszédét, Elnök a zártülést a beszédnek befejezése utánra elrendeli

Zichy hozzájárult a Holló határozati javaslatához, mire zárt ülés következett.

A zártülésen Polonyi Lukács meghívását

kéri, hogy a pénzügyminiszter fe'eljen ama kérdésre:

— Kifizette-e az exlexben a hadügyi költségvetést? — Ha ő ezt tette vád alá helyezendő. Lapunk zártakor az ülés folyik.

A katonai program.

A szabadelvűpártnak bizottsága, melyet a katonai program megállapítása céljából küldött ki, tegnap délután ülést tartott Széll Kálmán elnöke alatt.

Hogy mi történik a bizottságban titkolják. Némelyek azt beszélik, hogy Apponyi köti magát a vezényleti nyelvhez. A bizottság megállapodásra fog jutni és szó sincs arról, mintha Apponyi úgy vinné az ügyeket, hogy el kelljen hagynia a szabadelvűpártot.

Teljes tájékozatlanság van megint a politikusok között. Sem ellenzéki, sem kormánypárti, se kislejű, se nagyfejű nem tudja, hogy mi lesz. Csak annyit tudnak, amennyit félhivatalosan jelentettek tegnap. Khuent hétfőn délelőtt fogadja a király s ugyanakkor dönt lemondó kérvénye fölött.

Politikai körökben tartja magát a hír, hogy Láng Lajos vállalkoznék egy átmeneti kabinet megalakítására. Ha ez igaz, akkor a válság, legalább egyelőre, még a jövő héten el lesz intézve.

Nyiltér.

Értésemre esett, hogy némely ellenségem azt a hazugságot terjeszti rólam, mintha én a Goldstein Dávid zetelaki kereskedő árúját hamis uton megszerestem volna és e koholt állítás a Sz. Udv. című lap folyó hó elseji számában, éppen a napi hírek között is, érthető rosszindulatból megjelent. Szükségesnek tartom a t. közönség tájékoztatására nézve az esetet a következőkben elmondani. Segédem Goldstein segédétől Klein Jakabtól, mintegy 62 frt. értékű árut vásárolt, amire Goldstein-től Kleinnak f. l. hatalmazása volt. Hogy aztán Klein a pénzzel gazdájának nem számolt be, sőt meg is szökött, arról én már valóban nem tehetek. Szintén hitvány rágalom az az állítás is, hogy Goldstein ur üzletéből eltűnt árukat az én üzletemben megvásárolta. Hogy a Goldstein ur árúja feltűnően fogyott, az nekem oka az lehetett, hogy Goldstein ur azt mondta, hogy árúit úgy kell adni, ahogy veszik, mivel 10 ezer frtra akar megbízni. Így történt aztán, hogy árúit a beszerzési áron adt, sőt 50% veszteséggel, ahogy vették, úgy árultatta. Így például a szász kézdi vásáron egy 20 kros kendőt 6 krért; szokásos vásáron pedig egy megbízottjának egy szekér szövetet azzal a megbízással adott át, hogy ahogy kéri, úgy adja s így történt meg, hogy a 90 kr beszerzésű árut 30 krért adták, ami természetesen ragyban apaszthatta az ő portékáját. Ezekben voltam bátor a n. é. közönséget tájékoztatni, amely rágalmazásért különben a törvényes lépéseket megtettem.

Székelyudvarhely, 1903. okt. 3.

Leichtmann Bertalan,
kereskedő.

Kiadja: Becsek D. Fia könyvnyomdája.

Telefonszám: 14.

Alapos

ZENEOKTATÁS!

Zongorán, czimbalmon, hegedűn, ceterán, valamint műneket legjobb módszer szerint tanít

Baku Katalin okleveles zenetanító
Székelyudvarhelyi, Árpád-utca 8.

Műneket és hegedűjáték tanításra, ha tömegesen jelentkeznek, igen mérsékelt árak alkalmaztatnak.

Sz. 3551—1903.
tkvi.

Árverési hirdményi kivonat.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Demeter Zsuzsa Simon Lajosné végrehajthatónak Győrfi Péter végrehajtást szenvedő elleni 80 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében végrehajtást szenvedőnek az atyhai I. r. 8. sz. tjkvben A+ 24 hrsz. 320 kor., 1808/1 hrsz. 28 kor., 2672, 2673 hrsz. 29 kor., 4420, 4422 hrsz. 99 kor., 8381 hrsz. 1 kor., 9361 hrsz. 14 kor. kikiáltási árban, végrehajtást szenvedőnek és e társtulajdonos Győrfy Jánosné Barabás Judit, Szekeres Istváné Győrfy Teréz, Bakó Jánosné Győrfy Borbára, Szakállós Péterné Győrfy Anna, Simó Lászlóné Győrfy Mária és Győrfy Ferencznek az atyhai I. r. 104. sz. tjkvben A+ 281 hrsz. ingatlanra 26 kor., 313, 314/1 hrsz 35 kor., 339 hrsz 320 korona, 2588 hrsz. 9 kor., 4562 hrsz. 3 kor. kikiáltási árban, a 104 sz. tjkvben id. Győrfy János és neje Imre Juliánna élethossziglani haszonélvezeti jogának feuntartásával az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi október 9-ik napján d. e. 9 órakor Atyha község házában megtar-

tandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Székelyudvarhely, 1903. május 13-án.

Dr. Székely,
kir. törvényszéki egyesbíró.

Sz. 3389-903.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelykereszturi kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Székelyegyleti első takarékpénztár csódtömege végrehajthatónak K. Buzogány Mózes végrehajtást szenvedő elleni 55 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a székelyudvarhelyi kir. törvényszék, (a székelykereszturi kir. jbiróság) területén levő az ujszékelyi 598. sz. tjkvben foglalt 8, 9. hrsz. ingatlanra 926 kor., 428, 429 hrsz. egész ingatlanra 84 kor., 681 hrsz. egész ingat. 8 k., 720 hrsz. egész ingat. 6 k., 1810 hrsz. egész ingat. 282 k., 1859 hrsz. egész ingatlanra 35 k., 1860 hrsz. egész ingatlanra 35 kor., az 1555/1, 1556/1, 1557/1 hrsz. ingatlanból K. Buzogány Mózes végrehajtást szenvedő B. 2. alatti illetőségére 107 kor. 38 f., az 599. sz. tjkvben foglalt 451, 452 hrsz. egész ingatlanra 422 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi november hó 12-ik napján d. e. 9 órakor Ujszékely községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy a 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság. Székelykeresztur, 1903. augusztus hó 12-én.

Veress, kir. albiró.

Csemege szálló

5 kilós postakosárral 1 k. 80 fill.
Kilónként kímérve . . . 40 fillér.
Legfinomabb átlátszó fehér pergett

Virág-méz

5 kiló vételnél kilója 1 k. 60 f.
1 kiló vételnél kilója 1 k. 80 f.

Akác virág-méz

kilónként 30 fillérrel drágább.

Márk Testvérek

fűszerkereskedésében kaphatók.

Szám 5776-1903. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a sz.-udvarhelyi Zalogkölcsön intézet és betéti pénztár végrehajthatónak Mihály Péterné, ifj. Nagy Sándor és Simó Julia végrehajtást szenvedő elleni 250 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kadicfalvi I. r. 249. számú tjkvben A+ 1 rendsz. 67 hrsz. ingatlanra András Márton haszonélvezeti jogának fenntartásával 320 korona, az I. r. 287. sz. tjkvben András Márton haszonélvezeti jogának fenntartásával az A+ 533 helyr. sz. ingatlanra 20 kor., az A+ 1048, 1049 hrszámú ingatlanra 1 kor., az A+ 1063 hrsz ingatlanra 21 k., az A+ 1264 hrsz ingat. 4 k., az A+ 1558 hrsz ingat. 2 k., az A+ 1570 hrsz ingat. 3 k., az A+ 1966 hrsz ingat. 57 kor., az A+ 2263 hrsz ingat. 11 k., az A+ 2743/3 hrsz ingat. 3 k., az A+ 2745/123 hrsz ingat. 2 k., az A+ 2745/133 hrsz ingat. 2 k., az A+ 2944 helyr. sz. ingatlanra 1 korona ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi október hó 26-ik napján d. e. 9 órakor Kadicfalva községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóságtól. Székelyudvarhely, 1903. július hó 17-én.

Dr. Székely,
kir. törvényszéki egyes bíró.

Elismert **Női kalapok**
legdivatosabb nagy választékban

Barcsay Károly

női- és férfidivat áruház
SZÉKELYUDVARHELYTT (Fötér.)

Személyesen tett bevásárlásaimról
visszatérve, üzletemet a legújabb divat
szerinti

ujdonságokkal

láttam el úgy a női, mint a férficzik-
kekben, s mielőtt őszi és téli bevá-
sárlását a n. é. közönség megtenné,
kérem úgy a szolid árákról, mint a
cikkek jóságáról meggyőződni szí-
veskedjék. Becses pártfogást kér
mély tisztelettel

Barcsay Károly.

Szolid és Divatcikkek
olcsó árak! nagyraktára

Kitünő szabás és jó mun-
kaért kezeség vállaltatik

Uj

Divatos

ferfi és gyermekruha k

készítetnek legjutányo-
sabb árakban az őszi és
téli idényre, dús választé-
ku hazai és külföldi
posztókból

SZENKOVITS JÁNOS UTÓDA
ferfi- és női-divat üzletében.

Sürgöny!!

A n. érd. hölgyközönség
becses tudomására adom,
hogy f. évi október 4-én
a legújabb divatu téli

női kalapokkal

ott leszek.

Molnárné Bede Róza, Brassó.

Már 1 koronáért 50,000 korona nyerhető

ORVOS SORSJÁTÉK

Budapest, IV., Váci-utca 17a.

1 sorsjegy ára 1 kor.
Főnyeremény **50,000** korona ért.

Miután a huzást már október elején megtartjuk és a sorsjegyek nagy nyelendőségnek
örvendenek, ennél fogva tisztelettel kérjük, hogy a sorsjegyek bevásárlásával ne tessenek
késni, hanem nagybecsű megrendeléseit szíveskedjék azonnal elintézni, mert a huzás már
f. évi október 10-én lesz.

Orvos-osztálysorsjáték központi irodája: Sorsjegyek helyben a követ- **MANHEIN LIPÓT és FIAI**
Budapest, IV., Váci-u. 17a. kező helyeken kaphatók: **KELEMEN MIHÁLYNÉ**
továbbá minden dohánytözsdeben és minden vidéki városban.

Szám 5200-903 tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Ugron Ádámné végrehajthatónak, Ugron Gábor végrehajtást szenvedő elleni 6000 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a malomfalvi I. r. 198. sz. tjkvben A+ 236 hrsz ingatlanra 12 korona, az A+ 2853 hrsz ingat. 172 k., az A+ 3812 hrsz ingat. 4 k., az A+ 4043 hrsz ingat. 106 k., az A+ 4043 hrsz ingat. 8 k., az A+ 4104 hrsz ingat. 22 k., az A+ 4107 hrsz ingat. 92 k., A+ 4297 hrsz ingat. 16 k., az A+ 4306 hrsz ingat. 600 kor., az A+ 4514 hrsz ingat. 592 k., az A+ 4516 hrsz ingat. 702 k., az A+ 2826 hrsz ingatlanra 104 kor. kikiáltási árban és Ugron Gábornak a malomfalvi 443 sz. közös telektjkvben B. 70. 73. tétel alatti jutalékára 20 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi október hó 21-ik napján délelőtti 9 órakor Malomfalva községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság. Sz.-udvarhelytt, 1903. június 28-án.

Dr. Székely,
kir. tvszéki egyes bíró.

6367-1903 tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Székelyudvarhely város összesített árpapénztár végrehajthatónak Pásztor Miklós végrehajtást szenvedő elleni 1600 kor. tőkekövetelés és ennek járuléka iránti végrehajtási ügyében a székelyudvarhelyi kir. törvényszék (a székelyudvarhelyi kir. járásbíró) területén levő sz.-udvarhelyi 598 sz. tjkvben A+ 1066/a, 1067, 1068 hrsz. fekvőre (beltelek) 2560 kor. ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi október hó 21-ik napján d. e. 8 órakor ezen tlkvi hatóság hivatali helyiségében történendő nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. § ábau jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság. Székelyudvarhely, 1903. aug. 26-án.

Dr. Simó, k. tszéki egyes bíró.